

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ה אָדָר:

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיְיָ:

וְעַל-כֵּן בְּשִׁזְכוֹן לְאַמֶּת בְּעוֹלָם הַזֶּה כַּנ"ל, עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלָּה בְּחִינַת הַפְּנִים כַּנ"ל. וְאֵזִי מִמְּשִׁיכֵי בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵזִי נַעֲשֶׂה מִפְּלֶתֶם עַל יְדֵי הָאַמֶּת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שִׁיְהִיָּה בְּעוֹלָם הַבָּא כַּנ"ל: וְעַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיכֵי שְׁלֵמוֹת אֹתִיּוֹת הַדְּבֹר שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד, בְּחִינַת שְׁפָה בְּרוּרָה, בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה. כִּי בְּחִינַת שְׁפָה בְּרוּרָה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי מִפְּלֶתֶם, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִתְהַפְּכוּ כָּלֵם אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת (יִשְׁעִיָּה נ"ח): "וְדַבֵּר דְּבָר", הַנֶּאֱמָר בְּשַׁבָּת. הֵינּוּ שְׁצָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינּוֹת דְּבֹר שֶׁל שַׁבָּת, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת עֲלָמָא דְאַתִּי, בְּתוֹךְ הַדְּבֹר שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, לְהַשְׁלִים הַדְּבֹר בְּעוֹלָם הַזֶּה. כִּי עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַדְּבֹר הוּא מִבְּחִינּוֹת שַׁבָּת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה (שַׁבָּת קי"ג): 'שְׁלֵא יִהְיֶה דְּבֹרְךָ שֶׁל שַׁבָּת כְּדְבֹרְךָ שֶׁל חַל'. כִּי בְּשַׁבָּת הוּא שְׁלֵמוֹת הַדְּבֹר, כִּי שַׁבָּת הוּא בְּחִינּוֹת עוֹלָם הַבָּא כַּנ"ל, וְצָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ דְּבֹר שֶׁל שַׁבָּת בְּתוֹךְ הַדְּבֹר שֶׁל חַל כַּנ"ל:

וְזֶהוּ בְּחִינַת 'אֵל הַיּוֹיָה בִּיצִירָה' (פַּע"ח שַׁעַר הַזְּמִירוֹת בְּכוּוֹנוֹת הַלְלֵי נַפְשֵׁי עֵיִן פַּל"ח). שְׁעַל יְדֵי בְּחִינַת 'אֵל', שֶׁהוּא בְּחִינַת אַמֶּת, בְּחִינַת (בְּפִדְבָּר כ"ג): "לֹא אִישׁ אֵל וַיְכַזֵּב", שֶׁהוּא בְּחִינַת יַעֲקֹב, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה (מְגִלָּה י"ח): 'מִנֵּיִן שֶׁקָּרְאוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיַעֲקֹב אֵל, שֶׁנֶּאֱמָר: "וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֶלְקִי" וְכוּ', כִּי יַעֲקֹב בְּחִינַת אַמֶּת כַּנ"ל. וְזֶה הָאַמֶּת שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת עֲלָמָא דְאַתִּי, תְּלוּי בְּפִרְנָסָה. כִּי כְּשִׁישׁ לוֹ פִּרְנָסָה וְאִין נִצְרָךְ לְבְּרִיּוֹת, יָכוֹל לְהַתְּפַלֵּל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תסב - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (תהלים קמ"ו): "אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל ה' אֱלֹקָיו". כִּי 'כַּשֶּׁשְׁבְּרוּ עַל ה' אֱלֹקָיו', וְאִין נִצְרָךְ לְבָרִיּוֹת, אֲזִי 'אֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ', כִּי 'אֵל יַעֲקֹב' הוּא בְּחִינַת אֱמֶת כַּנ"ל. וְאֲזִי כְּשׁוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינּוֹת עֲלֵמָא דְאַתִּי, בְּחִינּוֹת אֱמֶת, בְּחִינּוֹת פָּנִים, בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲזִי נַעֲשֶׂה מַפְלֵת הָרָשָׁעִים כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת הַוְיָה בְּמַלּוּי הַהִיךְ, כִּי הִי הִיא בְּחִינַת שְׁלוֹם שְׁכָר, כְּמָה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (ערויבין כ"א) עַל פְּסוּק (יחזקאל ב'): "הִנֵּה וְהִי", וְהִי זֶה שְׁלוֹם שְׁכָר לְרָשָׁעִים בְּעוֹלָם הַבָּא. וְזֶה בְּחִינַת 'אֵל הַוְיָה', דְּהֵינּוּ אֵל שֶׁהוּא בְּחִינַת אֱמֶת, שֶׁעַל יְדוֹ נַעֲשֶׂה שְׁלוֹם שְׁכָר לְרָשָׁעִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַוְיָה בְּמַלּוּי הַהִיךְ כַּנ"ל, צָרִיךְ לְהַמְשִׁיכָה בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה. שֶׁהוּא בְּחִינַת 'וְדַבֵּר דְבָר', לְהַמְשִׁיךְ דְּבוֹר שֶׁל שַׁבָּת בְּתוֹךְ יָמֵי הַחַל כַּנ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת יְצִירָה. בְּבְחִינּוֹת (תהלים קל"ט): "יָמִים יִצְרוּ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם", דְּהֵינּוּ שְׁיָמֵי הַחַל הֵם בְּחִינּוֹת יְצִירָה, כְּשֶׁאִין אֶחָד בָּהֶם שֶׁהוּא בְּחִינַת שַׁבָּת. וְצָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ לְבְּחִינּוֹת יְצִירָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת יָמֵי הַחַל, אֶת בְּחִינּוֹת 'אֵל הַוְיָה', שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲלֵמָא דְאַתִּי, בְּחִינּוֹת שַׁבָּת. וְזֶה בְּחִינּוֹת (פתח אליהו) 'מַלְכוּת פָּה', שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׁלָמִים אֹתוֹת הַדְּבוֹר כַּנ"ל:

ד וְכַשֶּׁן שֶׁל מִין אֹתוֹת הַדְּבוֹר כַּנ"ל, צָרִיךְ לְרַאוֹת לְהוֹצִיא הַדְּבוֹר בְּשִׁלְמוֹת. כִּי לְפַעְמִים נִתְחַבֵּין אֹתוֹת הַדְּבוֹר בְּמִצַּר הַגָּרוֹן, וְאִי אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא הַדְּבוֹר בְּשִׁלְמוֹת, שְׂזֶה בְּחִינּוֹת מַה שֶׁקּוֹרִין בְּלָשׁוֹן אֲשֶׁכְּנֹ הַיְזָרִיק. וְצָרִיךְ לְרַאוֹת לְהוֹצִיא הַדְּבוֹר מִמִּצַּר הַגָּרוֹן, שְׂיֻכַּל לְדַבֵּר בְּשִׁלְמוֹת, דְּהֵינּוּ לְהַמְשִׁיךְ נְקֻדּוֹת אֵל הָאֹתוֹת. כִּי בְּלֹא נְקֻדּוֹת אִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר שׁוֹם אֹת, כִּיְדוּעַ בְּחוּשׁ. וְאֲזִי כְּשֶׁמְשִׁיכִין נְקֻדּוֹת אֵל הָאֹתוֹת,

וּמוֹצִיאֵין הַדְּבוּר בְּשִׁלְמוֹת, אֲזַי יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפֶּעַל.

כִּי כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, כָּלָם בָּאִים בְּתוֹךְ הַדְּבוּר, כִּדְאִיתָא בְּזִהַר (עֵינן אד"ו רצ"ד). 'רְחוּשֵׁי מְרַחֲשֵׁן שְׁפוֹתֵהּ'. וְאַף שְׂאִין הָאָדָם מְרַגֵּישׁ זֹאת, אַף עַל פִּי כֵן הוּא בְּדַקּוֹת גָּדוֹל. כִּי כָּל מַחְשָׁבָה שֶׁבְּעוֹלָם שֵׁישׁ לְאָדָם, כָּלָם מְכַרְחִים לָבוֹא בְּתוֹךְ הַדְּבוּר בְּשַׁעַת הַמַּחְשָׁבָה, רַק שֶׁהוּא בְּדַקּוֹת מְאֹד. וְלָכֵן כָּל עֲשִׂיָּה שְׁעוֹשֶׂה הָאָדָם צְרִיכָה לָבוֹא בְּתַחֲלָה בְּתוֹךְ הַדְּבוּר, כִּי כָּל הַדְּבָרִים צְרִיכִין לָבוֹא בְּבַחֲינֹת מַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה. נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר, נִגְמָר הַמַּעֲשֶׂה וְיוֹצֵא מִכַּח אֵל הַפֶּעַל. כִּי קֹדָם שִׁיּוֹצֵא הַמַּעֲשֶׂה מִכַּח אֵל הַפֶּעַל, צְרִיכָה לָבוֹא תַּחֲלָה בְּבַחֲינֹת דְּבוּר. עַל כֵּן כִּדִּי לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפֶּעַל, צְרִיכִין לְהַשְׁלִים אוֹתֵינּוּ הַדְּבוּר כַּנִּ"ל. וְלִהְיוֹצִיא הַדְּבוּר בְּשִׁלְמוֹת מִמִּצַּר הַגְּרוֹן, דִּהְיִינוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינֹת נְקֻדּוֹת אֵל הָאוֹתֵינּוּ. וְאֲזַי כְּשִׁיּוֹצֵא הַדְּבוּר בְּשִׁלְמוֹת, יוֹצֵא הַדְּבָר מִכַּח אֵל הַפֶּעַל כַּנִּ"ל:

וְלִהְיוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפֶּעַל נְקֻדּוֹת אֵל הָאוֹתֵינּוּ הוּא עַל יְדֵי הַחֲשֵׁק וְהַכְּסוּפִין, שֶׁחוֹשְׁקִין לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוָה אוֹ שְׂאָר דְּבָר שֶׁבְּקֻדְשָׁה שְׂאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי חוֹשֵׁק לַעֲשׂוֹת. בְּבַחֲינֹת (שִׁיר הַשִּׁירִים א): "נְקֻדּוֹת הַכֶּסֶף", שֶׁעַל יְדֵי הַכְּסוּפִין וְהַחֲשֵׁק נַעֲשִׂין נְקֻדּוֹת. כִּי אִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר כִּי־אִם עַל יְדֵי חֲשֵׁק, דִּהְיִינוּ לְמַשָּׁל כְּשֶׁמְדַבֵּר אִיזָה דְּבוּר, צְרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ מִתְחֵלָה חֲשֵׁק לְדַבֵּר. וְכֵן כְּשֶׁעוֹשֶׂה אִיזָה פְּעֻלָּה, אִם לֹא הִיָּה לוֹ חֲשֵׁק מִתְחֵלָה לַעֲשׂוֹתָהּ, בְּוַדַּאי לֹא הִיָּה עוֹשֶׂה אוֹתָהּ. וְעַל כֵּן כָּל דְּבָר שֶׁבְּקֻדְשָׁה שֶׁהָאָדָם צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת, כְּגוֹן לְנִסְעַ לְהַצְדִּיק, אוֹ שְׂאָר דְּבָר שֶׁבְּקֻדְשָׁה שֶׁהָאָדָם צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת, נוֹתְנִין לוֹ מִתְחֵלָה חֲשֵׁק, כִּדִּי שֶׁעַל יְדֵי זֶה יַעֲשֶׂה הַדְּבָר:

ביתסד ׀ צמח מזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀
 ׀ חק נתן ולא יעבור ׀ יצא לאור ע"י הוצאת ״נצחתי ואנצח״ שע"י ישיבת תיקון המידות ׀

וְעַקֵּר גִּדְל הַחֶשֶׁק נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַמְּנִיעָה שְׂמוּמִינִין לוֹ, כִּי כְּשֵׁאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת דְּבַר הַצָּרִיךְ לוֹ לַיהוּדוּתוֹ, בְּפֶרֶט כְּשֶׁצָּרִיךְ לוֹ לַעֲשׂוֹת דְּבַר גָּדוֹל הַצָּרִיךְ לַיהוּדוּתוֹ, שְׁכַל יְהוּדוּתוֹ תְּלוּי בְּזֶה, כְּגוֹן לְנִסְעַ לְצַדִּיק אֲמַתִּי, אֲזִי מִזְמִינִין לוֹ מְנִיעָה. וְזֹאת הַמְּנִיעָה הִיא בְּשִׁבִיל הַחֶשֶׁק, כִּדִּי שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לוֹ חֶשֶׁק יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ הַדְּבָר. כִּי עַל יְדֵי הַמְּנִיעָה שְׂמוּנְעִין אֶת הָאָדָם מִן הַדְּבָר, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה הַתְּגַבְרוּת הַחֶשֶׁק מְאֹד. כְּמוֹ לְמַשָּׁל כְּשֶׁמְרִאִין לְקַטֵּן דְּבַר הַנְּחַמָּד לוֹ, וְתַכְף וּמִיד חוֹטְפִין מִמֶּנּוּ וּמַחְבִּיאִין מִמֶּנּוּ, אֲזִי הוּא רוֹדֵף מְאֹד אַחַר הָאָדָם, וּמְבַקֵּשׁ וְחוֹשֵׁק מְאֹד לְאוֹתוֹ הַדְּבָר, נִמְצָא שְׁעַקֵּר הַחֶשֶׁק נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי שְׁחַטְפוֹ מִמֶּנּוּ וְהַחְבִּיאֵהוּ אֶת הַדְּבָר. כְּמוֹ כֵּן מוֹנְעִין אֶת הָאָדָם בְּמְנִיעוֹת מֵהַדְּבָר הַצָּרִיךְ לוֹ, כִּדִּי שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לוֹ חֶשֶׁק יוֹתֵר. בְּבַחֲיִנוֹת (מְשָׁלִי ט): ״וְלָחֵם סְתָרִים יִנְעֵם״, שְׁכַל מֵה שֶׁהַדְּבָר נִמְנָע וְנִסְתָּר מִן הָאָדָם בְּיוֹתֵר, הוּא חוֹשֵׁק אֵלָיו וְנָעִים לוֹ בְּיוֹתֵר. שְׂמִזְזָה בָּא תֵּאוֹת וְהַתְּגַבְרוּת הַחֶשֶׁק אֶל עֵבֶרָה, חֵם וְשָׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי מַחֲמַת שֶׁהָעֵבֶרָה נִמְנָעַת מְאֹד מִן הָאָדָם, כִּי אָנוּ מְצוּיִם וּמְזוּהָרִים וּמְפֻקְדִים עָלֵיהָ שְׁלֵא לַעֲשׂוֹתָהּ, נִמְצָא שֶׁהִיא נִמְנָעַת מְאֹד מֵאֲתָנוּ, עַל כֵּן יֵשׁ הַתְּגַבְרוּת הַחֶשֶׁק אֵלֵיהָ כַּנִּל, בְּבַחֲיִנוֹת ״וְלָחֵם סְתָרִים יִנְעֵם״. כְּמוֹ כֵּן בְּקִדְשָׁהּ, כְּשֵׁישׁ מְנִיעָה לְאָדָם, הַחֶשֶׁק מֵתְגַבֵּר בְּיוֹתֵר.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּפֵי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִי:

י כָּל הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, כָּלֵם הֵם רַק בְּשִׁבִיל הַחֶשֶׁק כִּדִּי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֶשֶׁק יוֹתֵר לְהַדְּבָר שֶׁבְּקִדְשָׁהּ. כִּי כֵּן דֶּרֶךְ הָאָדָם שְׁכַל מֵה שְׂמוּנְעִים אוֹתוֹ יוֹתֵר מֵאִיזָה דְּבָר הוּא חוֹשֵׁק בְּיוֹתֵר לַעֲשׂוֹתוֹ, וְעַל כֵּן כְּשֵׁאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת דְּבַר הַצָּרִיךְ לוֹ לַיהוּדוּתוֹ.

וּבִפְרֹט כְּשֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת דְּבַר שְׂכָל יִהְדוּתוֹ תְּלוּי בְּזֶה הֵינּוּ לְנִסְעַ
 לְצַדִּיק הָאֱמֶת, אִזּוּ נֹתֵנִין לוֹ מִלְּמַעְלָה חֶשֶׁק. וְהַחֶשֶׁק שְׁנוֹתֵנִין לוֹ
 הוּא עַל-יְדֵי הַמְּנִיעָה שְׂמֻזְמִינִים לוֹ, כִּי עַל-יְדֵי הַמְּנִיעָה מִתְגַּבֵּר
 הַחֶשֶׁק כַּנִּ"ל, עַל כֵּן יֵדַע הָאָדָם שְׂאִין שׁוּם מְנִיעָה בְּעוֹלָם שְׁלֹא
 יוּכַל לְשַׁבְּרָה אִם יִרְצֶה. כִּי הַמְּנִיעָה הוּא רַק בְּשִׁבִיל הַחֶשֶׁק
 וְכִשְׂיִהְיֶה לוֹ חֶשֶׁק וְרָצוֹן חֲזָק וְכִסּוּפִין גְּדוֹלִים כָּרְאוּי לְזֶה הָעֶסֶק
 דְּקִדְשָׁה שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת, בּוֹדְאֵי יִזְכֶּה לְגַמְרוֹ וּלְהוֹצִיאֹ מִכַּח אֶל
 הַפֶּעַל, כִּי הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק בְּשִׁבִיל הַתְּגַבְרוֹת הַחֶשֶׁק כִּדִּי שְׁעַל-
 יְדֵי-זֶה דִּיקָא יִזְכֶּה לְגַמְרוֹ כַּנִּ"ל:

יֵא וְדַע שְׂכָל מַה שֶׁהִנְחֶשֶׁק גְּדוֹל בְּיוֹתֵר מְזֻמִּינִים לוֹ מְנִיעוֹת
 גְּדוֹלוֹת בְּיוֹתֵר כִּדִּי שִׂיתְגַּבֵּר הַחֶשֶׁק בְּיוֹתֵר, כִּי הַחֶשֶׁק הוּא כְּפִי
 הַמְּנִיעָה. וְעַל כֵּן רְאוּי לְאָדָם לְהִבִּין כְּשִׂישׁ לוֹ מְנִיעוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד
 מְאֹד לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק וְעוֹמְדִים וּמִשְׁתַּטְּחִים לְפָנָיו מְאֹד מְכָל
 הַצְדָּדִים לְמַנְעוֹ, מִזֶּה בְּעֶצְמוֹ יֵדַע וַיִּבִּין עֵצֶם מַעֲלַת הַנְּחֶשֶׁק
 שְׂמַחֲמַת זֶה הַמְּנִיעוֹת גְּדוֹלוֹת כָּל-כָּף, כִּי עַל כָּל הַדְּבָרִים
 שֶׁבְּקִדְשָׁה יֵשׁ מְנִיעוֹת רַבּוֹת וּבִפְרֹט כְּשֶׁרוֹצֶה לְנִסְעַ לְצַדִּיקִים
 אֲמֵתִים שֶׁבְּזֶה תְּלוּי הַכֹּל אִזּוּ בּוֹדְאֵי מִתְגַּבְּרִים הַמְּנִיעוֹת בְּיוֹתֵר,
 אֲבָל יֵשׁ בְּחִינַת נְקֻדַּת הָאֱמֶת בֵּין הַצְדִּיקִים שֶׁכְּשֶׁרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב
 אֲלֵיהֶם שֶׁבְּזֶה תְּלוּי הַכֹּל אִזּוּ מִתְפַּשְׁטִים וּמִשְׁתַּטְּחִים הַמְּנִיעוֹת
 מְאֹד מְאֹד מְכָל הַצְדָּדִים, וּמִזֶּה בְּעֶצְמוֹ יוּכַל לְהִבִּין מַעֲלַת הַנְּחֶשֶׁק
 כַּנִּ"ל. וְעַל כֵּן צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר שִׂיהְיֶה לוֹ רָצוֹן וְחֶשֶׁק חֲזָק מְאֹד כְּפִי
 מַעֲלַת הַנְּחֶשֶׁק הַזֶּה. וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְשַׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת וּלְהַגִּיעַ
 אֲלֵיו. כִּי זֶה כָּל שְׂאִין שׁוּם מְנִיעָה בְּעוֹלָם שְׁלֹא יוּכַל הָאָדָם
 לְשַׁבְּרָה, רַק צָרִיךְ שִׂיהְיֶה הַחֶשֶׁק וְהָרָצוֹן חֲזָק מְאֹד כְּפִי מַעֲלַת
 הַנְּחֶשֶׁק כַּנִּ"ל:

סֵדֶר הַיַּיִט מִן הַיָּמִינִים:

תנט (טז) מְכַבֵּר אָמַר לְפָעָמִים יוֹצֵא חוֹלָאֵת חַם וְשָׁלוֹם בְּעוֹלָם וְאֲזִי חוֹלָתָ וּמֵת פִּשְׁטָת מֵאֶחָד לַחֲבֵרוֹ שְׁקוֹרִין אוֹנְטָר גֵּאֲנָג. וַיֵּשׁ חֲלוֹק בְּעֵנִין זֶה, כִּי יֵשׁ אֶחָד שֶׁמְגִיעַ לוֹ הַחוֹלָאֵת מִן הַשָּׁמַיִם אֵלָיו בְּעֶצְמוֹ, וַיֵּשׁ אֶחָד שֶׁאֵין מְגִיעַ לוֹ הַחוֹלָאֵת בְּעֶצְמוֹ, רַק שֶׁהוּא מְקַבֵּל חַם וְשָׁלוֹם הַחוֹלָאֵת מֵחֲבֵרוֹ. וַיֵּשׁ חֲלוֹק בֵּינֵיהֶם, כִּי זֶה שֶׁשׁוֹלְחִין לוֹ בְּעֶצְמוֹ הַחוֹלָאֵת יֵשׁ לוֹ זֹאת הַחוֹלָאֵת עִם כָּל הַסִּמָּנִים וְהַדְּקוּקִים שֶׁל הַחוֹלָאֵת הַזֹּאת, כִּי יֵשׁ בְּמָה סִמָּנִים לְכָל מִין חוֹלָאֵת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כְּגוֹן הַחוֹלָאֵת שְׁקוֹרִין קֵאֲטָעֵר [נְזִילָת] הָעֶקֶר הַחוֹלָאֵת הוּא כְּאֵב הָרֵאשׁ, אֲבָל יֵשׁ עוֹד סִמָּנִים דְּהֵינּוּ חֲבוּדָּה חֲטָם וְעֵטִישׁוֹת וְעוֹד בְּמָה סִמָּנִים, וְכָל סִמָּן וְסִמָּן שֶׁל הַחוֹלָאֵת הוּא גַם-כֵּן חוֹלָאֵת בְּפָנֵי עֶצְמוֹ, וּמִי שֶׁנִּשְׁלַח אֵלָיו בְּעֶצְמוֹ הַחוֹלָאֵת, הֵינּוּ שֶׁהוּא מִן הָאֲנָשִׁים שֶׁאֲצֵלָם הִתְחִילָה הַחוֹלָאֵת מֵעֶצְמָם וְלֹא קִבְּלוּ מֵחֲבֵרֵיהֶם, אֵלּוֹ הָאֲנָשִׁים יֵשׁ לָהֶם הַחוֹלָאֵת בְּשִׁלְמוֹת עִם כָּל הַדְּקוּקִים וְהַסִּמָּנִים הַנִּלְ, אֲבָל אֵלּוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁמְקַבְּלִין הַחוֹלָאֵת מֵחֲבֵרֵיהֶם אֵין לָהֶם כָּל הַחוֹלָאֵת עִם כָּל הַסִּמָּנִים וְעוֹד דְּבַר מֵעֵנִין זֶה:

תם (יז) בְּהַעֲבָרָה בְּעֶלְמָא רָאִיתִי בְּכַתְּבֵיוּ מִי שֶׁאֵין לוֹ גְּבוּרַת-אֲנָשִׁים יֹאמַר שִׁיר-הַשִּׁירִים מִשְׁלִי קֹהֶלֶת, כִּי יֵהם בְּחִינַת תְּלַת טַפִּין כְּמוֹבָא בְּתַקוּנִים [תְּקוּן י"ג נ"ג:] עֵין שָׁם.

תסא (יח) אָמַר מְלֶךְ גָּדוֹל מְנַבִּיא עַל פִּי מְצוּוֹת הַתּוֹרָה (עֵין הוֹרִיּוֹת י"ג):

תסב (יט) אָמַר פֶּעַם אַחַת אֶתְמוֹל הָיָה אֲצִלִּי הַתּוֹגָר [מוֹשֵׁל תּוֹרְכֵי] בְּחֲלוֹם, וְקִבַּל לְפָנָי מְאֹד עַל-הַנְּלַחֲמִים בּוֹ. וְהָיָה לִי רַחֲמָנוֹת גָּדוֹל עָלָיו, וּבְאַמַּת הוּא רַחֲמָנוֹת עָלָיו כִּי הוּא נִקְרָא עֲדִין בְּשֵׁמוֹ

הָרֵאשׁוֹן יִשְׁמָעֵאל כִּי כָלָם אֵין יְדוּעַ מִי הֵם כִּי נִתְּבַלְבְּלוּ, וְהוּא עֲדִין יֵשׁ לוֹ שְׁמוֹ הָרֵאשׁוֹן. וְנִתְּתִי לוֹ עֲצָה וְהָיוּ נִרְאִין הַדְּבָרִים שְׁגִים הוּא יוֹדֵעַ הָעֲצָה, אֲךָ הוּא עוֹשֶׂה עֲצָמוֹ כִּלְאֵי יָדַע. גַּם פִּעַם אַחַת דִּבֶּר מִמֶּנּוּ וְאָמַר כְּשִׁקוֹרִין בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה וְגַם אֶת בֶּן הָאִמָּה לְגוֹי אֲשֵׁימֶנּוּ וְכוּ', הֵינּוּ שְׂבוּדָאֵי יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל מֵאַחַר שְׂאוּמְרִים כְּךָ עָלָיו:

תסג (כ) בְּעֵינַיִן הַמַּחְלֶקֶת הַיְדוּעַ שֶׁהָיָה בַּדוֹרוֹת שֶׁלִּפְנֵינוּ עַל הַרְבֵּה הַגָּאוֹן מוֹרְנוּ הַרְבֵּה יוֹנְתָן זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְהָיָה לְפָנֵי רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הַסֵּפֶר שֶׁהָיָה כָּתוּב בּוֹ הַקְּמִיעוֹת שֶׁנִּתְּן הַרְבֵּה הַנִּלְוֵי. וְהָיָה כָּתוּב בָּהֶם עֲבָדוֹ מְבִיח"ו. וְהֵם הַחֹלְקִים עָלָיו הָיוּ מְפָרְשִׁים שְׂכוּנָתוֹ עֲבָדוֹ מְשִׁיחוֹ עֵינַיִן שָׁם. וְסֵפֶר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה עִמָּנוּ בְּזֶה וְאָמַר שְׂמִינָה אֵין רְאִיָּה וְאָמַר שְׂאֵלוֹ הָיָה הוּא כּוֹתֵב קְמִיעוֹת וְהָיוּ מוֹצְאִים הָיוּ אוֹמְרִים בְּוֹדָאֵי וְכוּ' בַּפֶּרֶט עֲבָדוֹ (הֵינּוּ כִּי הָיוּ מְפָרְשִׁים בְּוֹדָאֵי שְׂכוּנָתוֹ לֹא טוֹבָה בַּפֶּרֶט עֲבָדוֹ כִּי אִיךָ שִׁיךְ לְכַתֵּב בְּשִׁמוֹת עֲבָדוֹ, עַל־כֵּן בְּוֹדָאֵי הָיוּ מְפָרְשִׁים כּוֹנְתוֹ לְמָה שֶׁהָיוּ מְפָרְשִׁים) כִּי הַתּוֹרָה כְּלָה הִיא שִׁמוֹת. וְעֵינַיִן הַשִּׁמוֹת שֶׁבָּהֶם מְשִׁבִיעִים, אִזּוֹ שְׂמֵבְקִשִׁים וּמִתְּפַלְלִים יְהִי רָצוֹן עִם זֶה הַשֵּׁם הוּא שֶׁעַל־יְדֵי שִׁמוֹת אֵלוֹ מְעוֹרְרִין הַמַּלְאָךְ הָרְאוּי לְאוֹתוֹ הַדְּבָר, וְאִזִּי נוֹתְנִים לְהַמַּלְאָךְ אוֹתוֹ הַשֵּׁם. כִּי הַמַּלְאָךְ אֵין לוֹ שֵׁם, רַק שְׁנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם לְפִי הַשְּׁלִיחוֹת כַּמּוּבָא. נִמְצָא שֶׁשִּׁפִּיר שִׁיךְ לְכַתֵּב בְּהַשְּׁבָעוֹת הַשִּׁמוֹת עֲבָדוֹ מְבִיח"ו כִּי הוּא רָאשֵׁי תִבּוֹת שֶׁל פָּסוּק וְנַח מְצָא חֵן בְּעֵינַיִ הַשֵּׁם:

סדר לראשי עשרות הימים:

כד עַקֵּר הַגְּבוּרָה הוּא בַּלֵּב, כִּי מִי שֶׁלְבוֹ חָזַק אֵינוֹ מִתְּיָרָא מִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם דְּבָר, וְהוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרָאוֹת וּלְכַבֵּשׁ מַלְחָמוֹת חֲזָקוֹת עַל־יְדֵי חֲזָק וְאִמָּץ לְבוֹ, שְׂאֵינוֹ מִתְּפַחַד וְרָץ לְקִשְׁרֵי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תשח - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַמְלַחְמוֹת הַחֻזְקָה; וְכַמוֹכֵן הוּא מְמַשׁ בְּעַבֹדַת־הַשֵּׁם, וְהֵבֵן הַיָּטִב (שם רמו).

כֹּה כְּשֶׁנוֹפֵל אָדָם מִמִּדְרָגָתוֹ, יֵדַע שֶׁמֶן הַשָּׁמַיִם הוּא, כִּי הַתְּרַחֲקוֹת הֵיא תִכְלִית הַהִתְקַרְבוֹת, עַל־כֵּן נָפַל כְּדִי שִׁיתְעוֹרָר יוֹתֵר לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְעֲצָתוֹ שִׁיתְחִיל מִחֲדָשׁ לְכַנֵּס בְּעַבֹדַת־הַשֵּׁם כְּאִלוֹ לֹא הִתְחִיל עֲדִין כָּלֵל מֵעוֹלָם. וְזֶה כָּלֵל גָּדוֹל בְּעַבֹדַת־הַשֵּׁם, שֶׁצָּרִיכִין מְמַשׁ בְּכָל יוֹם לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ (שם רסא).

כּו כְּשֶׁמִתְחִיל הָאָדָם לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ וְרוֹאֵה שֶׁרְחוֹק מְטוֹב וְהוּא מְלֵא עוֹנוֹת, אֲזִי יִכּוֹל לְפַל עַל־יְדֵי־זֶה וְלֹא יוּכַל לְהִתְפַּלֵּל כָּלֵל. עַל־כֵּן הוּא מְחַיֵּב לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה טוֹב, כִּי אִיךְ אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא עָשָׂה מִיָּמָיו אֵיזָה מְצוּה אִו דְּבָר טוֹב. וְאַף כְּשֶׁמִתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ טוֹב שֶׁעָשָׂה, הוּא רוֹאֵה שֶׁהַטוֹב בְּעֲצָמוֹ הוּא מְלֵא פְּצָעִים וְאִין בּוֹ מְתָם, כִּי הַטוֹב מְעַרָב בְּפִנְיֹת וּבְפִסְלֵת הַרְבֵּה, אֶף־עַל־פִּי־כֵן, אִיךְ אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּהִמְעַט טוֹב אֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה. וְכֵן צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ עַד שִׁימְצֵא בְּעֲצָמוֹ עוֹד אֵיזָה דְּבָר טוֹב. וְאַף שֶׁגַם זֶה הַטוֹב מְעַרָב גַּם־כֵּן בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה, עִם כָּל זֶה עַל־כָּל־פָּנִים יֵשׁ בּוֹ אֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה. וְכֵן יְחַפֵּשׁ וַיִּבְקֵשׁ עוֹד עַד שִׁימְצֵא בְּעֲצָמוֹ עוֹד אֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה שֶׁמוֹצֵא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה זְכוּת וְטוֹב, עַל־יְדֵי־זֶה יוֹצֵא בְּאַמֶּת מִכַּף־חֻבָּה לְכַף־זְכוּת וַיּוּכַל לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יוּכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וּלְשַׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ אִיךְ־שֶׁהוּא, וְאִזּוֹ יוּכַל לְהִתְפַּלֵּל וּלְזַמֵּר וּלְהוֹדוֹת לַה' (שם רפב).

סֵדֶר שְׁיִחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

רַעַב אִישׁ אֶחָד מִהַקְּלֵי עוֹלָם נִכְנָס אֶצְלוֹ בְּעִיר אַחַת וְהִתְפָּאֵר לְפָנָיו עַל אֲשֶׁר הוּא מְלַמֵּד בְּלִשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִים, כִּי הִיָּה עֹתָה בְּבֵיתִי

עֲרֻכָּאוֹת שְׁלָהֶם וְלֹא יָדְעוּ הַסּוֹפְרִים שְׁלָהֶם תִּבָּה אַחַת לְקִרְוֹתֶיהָ
 הַיָּטִב וְהוּא פִּרְשָׁה לָהֶם וְהָיָה לָזֶה הָאִישׁ הַזֶּה לְגִדְלוֹת גְּדוֹל מְאֹד
 עַל שֶׁהוּא מְלַמֵּד כָּל כֶּךָ בְּלִשׁוֹנוֹתֵיהֶם וְאַחַר כֶּךָ יֵצֵא הָאִישׁ הַזֶּה לְ
 וְהָיָה רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, מִתְלוֹצֵץ מִמֶּנּוּ עַל שֵׁישׁ לוֹ גִּדְלוֹת כָּל
 כֶּךָ מִשְׁטוּתִים כֹּאֲלֵהּ:

וַיֵּשֶׁב שָׁם אִישׁ אֶחָד מֵאַנְשָׁיו שֶׁהָיָה לְמִדּוֹן מְפֹלֵג וַיִּרְא ה' וְעָנָה
 וְאָמַר לְרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה: אֶפְשָׁר טוֹב יוֹתֵר מִה שֵׁישׁ לוֹ גִּדְלוֹת
 מִדְּבַרֵי שְׁטוּת מִמִּי שֵׁישׁ לוֹ גִּדְלוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, מִדְּבַרֵי תוֹרָה וְשִׁתְק
 רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, אֵיזָה שְׁעָה קָלָה וְאַחַר כֶּךָ עָנָה וְאָמַר:
 אֲדַרְבֵּא נְהַפְךָ הוּא וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (בְּרֻכּוֹת
 סא:): לְעֵינַי ר' עֲקִיבָא שְׁנַתְפִּס בְּתַפְיֶסָה שֶׁאָמַר לוֹ פִּפּוּם:

אֲשַׁרְיָךְ רַבִּי עֲקִיבָא שְׁנַתְפִּסְתָּ עַל דְּבַרֵי תוֹרָה, וְאוֹי לוֹ לְפִפּוּם
 שְׁנַתְפִּס עַל דְּבַרֵים בְּטִלִים כִּי עָנַשׁ הַגִּדְלוֹת הוּא תַפְיֶסָה וְכִמוֹ
 שֶׁמְבַאֵר בְּהַתּוֹרָה "חֹתֶם בְּתוֹךְ חֹתֶם" סִימָן כב לְקוּטֵי מוֹהַר"ן
 חֶלֶק רֵאשׁוֹן וְעַיִן בְּלְקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן ס"ג בְּהַתּוֹרָה הַמַּתְחֵלָת
 כְּשֵׁישׁ מְלַחְמוֹת וְכוּ', כִּי שָׁם מוּבָא מֵעֵינַי הַתַּפְיֶסָה שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא
 עַיִן שָׁם נִמְצָא שֶׁהַגִּדְלוֹת שֶׁעָנְשׁוּ תַפְיֶסָה כְּשֶׁהוּא עַל דְּבַרֵי תוֹרָה
 טוֹב יוֹתֵר מִהַגִּדְלוֹת עַל דְּבַרֵים בְּטִלִים:

רַעַג אָמַר: טוֹב לְהֶאָדָם לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ שְׂיוּכַל לְהַחֲיוֹת אֶת
 עַצְמוֹ עִם אֵיזָה נִגּוֹן כִּי נִגּוֹן הוּא דְּבַר גְּדוֹל וְגִבּוֹהַ מְאֹד מְאֹד, וַיֵּשׁ
 לוֹ כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהַשִּׁיב וְלְתַבְרֵךְ וְאֶפְלוּ
 מִי שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לְנַגֵּן, אַף עַל פִּי כֵן בְּבֵיתוֹ וּבֵינּוּ לְבֵין עַצְמוֹ יוּכַל
 לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּאֵיזָה נִגּוֹן כְּפִי שְׂיוּכַל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מֵעֲלַת
 הַנִּגּוֹן אֵינִי לְשַׁעַר וְכִבֵּר מְבַאֵר בְּדְבַרֵי רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, כִּמְהַ
 תּוֹרוֹת גְּבוּהוֹת מֵעֵינַי נִגּוֹן וְעַיִן בְּסוֹף הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַשְּׁבָעָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ביתסי - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בְּעֵטְלִירָם שָׁם מְרָמוֹ קֶצֶת מַעֲלַת הַנְּגוּן כִּי מְבֹאֵר שָׁם שְׁעָקָר
רְפוּאָת הַבַּת מְלָכָה שֶׁנִּפְלָה חֲלָשׁוֹת הוּא עַל יְדֵי נְגוּן, הֵינּוּ עַל יְדֵי
עֲשָׂרָה מִיְי נְגִינָה כְּמוֹ שֶׁמְבֹאֵר שָׁם עֵינִן שָׁם וְהֵבֵן מְאֹד עַד הֵיכֵן
הַדְּבָרִים מְגִיעִים:

כִּי גַם הַנְּשָׂמָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הִיא נִקְרָאת בַּת
מֶלֶךְ כִּידוּעַ וְהִיא מְנַחֶת בְּמָקוֹם שֶׁמְנַחֶת אֶצְלָ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, עֵיפָה
וַיִּגְעָה וְחֲלוּשָׁה בְּעוֹנוֹתֶיהָ שֶׁהֵם הָעֲשָׂרָה מִיְי חֲצִים, שְׁזָרְק וַיִּרָה
בָּהּ הַמֶּלֶךְ שֶׁתִּפְסֶה כְּמוֹ שֶׁמְבֹאֵר שָׁם וְצָרִיכִין צְדִיק בְּעַל כַּח גְּדוֹל
שְׁיֻכָּל לְכַנֵּם לְתוֹךְ כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלָה לְשָׁם וְלְהוֹצִיא מִמֶּנָּה כָּל
הָעֲשָׂרָה מִיְי חֲצִים, וְלִידַע כָּל הָעֲשָׂרָה מִיְי דְּפִיקִין כִּדִּי שִׁידַע אִיךָ
צָרִיכִין לְרְפוּאָתָהּ וְלִנְגוּן כָּל הָעֲשָׂרָה מִיְי נְגִינָה, כִּי עֶקֶר רְפוּאָתָהּ
עַל יְדֵי נְגוּן וְשִׁמְחָה וְהֵבֵן שָׁם עוֹד דְּבָרִים מֵתוֹךְ דְּבָר וְהָעֶקֶר
לְהוֹצִיא מִשָּׁם עֲצוֹת טוֹבוֹת לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת כִּי לֹא
הַמְּדַרְשׁ הוּא הָעֶקֶר אֶלָּא הַמַּעֲשֵׂה' (אָבוֹת א"י):

סֵדֶר שְׁלֹחַן עָרוֹף הַיּוֹמִי:

סימן שכג (א) מותר לומר לחבירו מלא לי כלי זה אפילו הוא
מיוחד למדה והני מילי כשנוטל הלוקח מדה של
מוכר ומוליכה לביתו וא"צ לומר אם מביא הלוקח מתוך ביתו
ואומר לו מלא לי כלי זה אבל למדוד בכלי המיוחד למדה ולשפוך
לתוך כליו של לוקח אסור: הגה ויש מקילין לומר דכל שאינו מכוין למדה
לגמרי שממעט או מוסיף מעט שרי [הגהות אשירי ומרדכי פרק אין צדין]
וכן המנהג פשוט למדוד בכלי המיוחד למדה ולשפוך לכליו של לוקח ועוד
יתבאר לך בסמוך טעם המקילין: דין הלואת שבת דינו כמו ביו"ט ועיין
לעיל סימן תקל"ה ולעיל סימן ש"ז סעיף י"א: **(ב)** מותר לומר לחבירו
מלא לי כלי זה ולמחר נמדוד אותנו (אבל לא יאמר תן לי מדה פלוני) (טור):

(ג) מותר לומר לחבירו תן לי ביצים ואגוזים במנין: (ד) מותר לומר לחנוני תן לי ד' ביצים וה' רמונים ובלבד שלא יזכיר לו שם דמים ולא סכום מדה ולא סכום מנין לומר הרי שיש לך בידי חמשים אגוזים תן לי חמשים אחרים והרי יש לך בידי מאה: הגה וכן בסכום דמים אינו אסור אלא בכה"ג שאומר תן לי בכך וכך דמים ויהיה לך בידי כך וכך אבל בלאו הכי שרי וכן בסכום מדה דוקא בכה"ג אסור אבל בלאו הכי שרי ואע"ג דאסור להזכיר דמים כלל היינו בדבר שאין מקחו ידוע אבל בדבר שידוע רק שאומר לו כמה צריך שרי אם לא שמזכיר לו סכום (א"ז והג"א פרק אין צדין) ואע"ג שיש מחמירין בדבר זה כבר פשט המנהג במדינות אלו להקל וכסברא הנזכרת: (ה) המביא כדי יין ממקום למקום לא יביאם בסל ובקופה כדרך חול אלא יביאם לפניו או על כתפו וכיוצא בזה שישנה מדרך חול אפילו אין בשינוי קלות במשא ואם אי אפשר לו לשנות כגון שזימן אורחים הרבה וצריך למהר להביאו לפניהם מותר ויש אומרים דלמעט בהילוך עדיף ויותר טוב להביאם בסל ובקופה בפעם אחת מלהביאם כל אחת ואחת בפני עצמה: (ו) מדיחים כלים לצורך היום כגון שנשאר לו עדיין סעודה לאכול אבל לאחר סעודה שלישית אין מדיחין וכלי שתיה מדיחין כל היום שכל היום ראוי לשתיה: (ז) מותר להטביל כלי חדש הטעון טבילה ויש אוסרים וירא שמים יצא את כולם ויתן הכלי לאינו יהודי במתנה ויחזור וישאלנו ממנו ואינו צריך טבילה: הגה ואם הוא כלי שראוי למלאות בו מים ימלאנו מים מן המקוה ועלתה לו טבילה (המגיד פ"ד מהלכות יו"ט והגמ"י פכ"ג מה"ש): (ח) כוס ששתה בו אינו יהודי מותר להדיחו לד"ה: (ט) מותר לשפשף הכלים בכל דבר חוץ מכלי כסף בגרתקן שהוא שמרי יין כשנתייבשו ונתקשו מפני שהוא ממחק לכלי כסף שהוא רך: (י) אין חופפין כלים במלח

לפי שהמלח נמחה כשחופף בחזקה:

סימן שכד (א) אין כוברין התבן בכברה שיפול המוץ לארץ ולא יניחנו במקום גבוה כדי שירד המוץ אבל נוטל בכברה ונותן לתוך האבוס אע"פ שהמוץ נופל מאליו מותר כיון שאינו מכוין: **(ב)** לא ימדוד אדם שעורים לתת לפני בהמתו אלא משער באומד דעתו: **(ג)** אין גובלין מורסן לבהמה או לתרנגולים אבל נותנים בו מים ומעביר בו תרווד או מקל שתי וערב כיון שאינו ממרס בידו ולא מסבב התרווד או המקל מותר ומנערו מכלי אל כלי כדי שיתערב ומותר לערב המורסן כדרכו בכלי אחד ומחלק אותו בכלים הרבה ונותן לפני כל בהמה ובהמה ומערב בכלי אחד אפילו כור ואפילו כורים ויש אוסרים ליתן מים על גבי מורסן בשבת ולא אמרו שמוליד בו שתי וערב אלא כשהיו המים נתונים עליו מבע"י (ועיין לעיל סימן שכ"א גבי שום וחרדל כיצד נוהגין):

סדר לקוטי תפלות היומי:

תתק: ובכן תרחם עלי מלא רחמים, ותזבני למדת הבטחון באמת בשלמות גדול ואהיה חזק ואמיץ בבטחון לבטח באמת בחסדיך הרבים, שתשוב ותרחם עלי, ותשפיע ותתן לי כל צרכי בגשמיות וברוחניות ותתן לי פרנסתי בשלמות, פרנסת הנפש ופרנסת הגוף, בקדשה ובטהרה גדולה ותתן לי כל צרכי במועדו ובזמנו, כמו שכתוב: "עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו" ואף-על-פי שעשיתי מה שעשיתי, וקלקלתי מה שקלקלתי, ופגמתי מה שפגמתי, והרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי אשר לפי מעשי הרעים אני רחוק מאד מפרנסה, אף-על-פי-כן אבטח בך כי לא תעזבני לעולם בחסדיך, כי רחמיך רבים ה',

רַחֲמֵיךָ רַבִּים מְאֹד, וְאַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְרָעִים וְלַטּוֹבִים טוֹב לְכֹל, כְּמוֹ שְׁפָתֹב: "טוֹב ה' לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו" וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל אַתָּה זֶן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּחֵן וּבְחֶסֶד, וּבְרַחֲמִים אַתָּה נוֹתֵן לָחֵם לְכָל בֶּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ:

תתקא: אָנָּה בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, אֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּחֲטָאֵי וְאֵל תִּגְמְלֵנִי כַּמַּפְעָלִי, וְאֵל יִהְיוּ עוֹזְנוֹתַי מִבְּדִילִים בֵּינִי וּבֵין טוֹבְךָ וְשִׁפְעֶךָ הַטּוֹב הַיּוֹרֵד עָלֵינוּ תָּמִיד מִלֵּא רַחֲמִים, חֲזַקְנִי וְאַמְצָנִי לְבִטָּח בְּךָ בְּאַמָּת, וְאֵל יַבְהַלּוּנִי רַעִיוֹנִי, וְאֵל יַבְלַבְלוּ דַעְתִּי רַבּוּי חֲטָאֵי הָעַצוֹמִים מְלַהֲתֵחֶזֶק בְּבִטָּחוֹן חֲזָק וְאַמִּיץ בְּךָ תָּמִיד וְאַזְכָּה לְקַיִם מִקְרָא שְׁפָתֹב: "בְּטַחוּ בַּה' עַד כִּי בִיָּה ה' צוֹר עוֹלָמִים" וְנֶאמַר: "בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יַבְטִיחַ בַּה' וְהָיָה ה' מְבִטָּחוֹ" וְאַזְכָּה עַל-יַדִּי הַבְּטָחוֹן לַעֲשׂוֹת כְּלִי וְצַנּוֹר עַל יָדוֹ לְקַבֵּל הַשִּׁפְעַת טוֹבָה וְהַפְרָנָסָה וְכָל צָרָכֵי בְּמוֹעֵדָם וּבְזִמְנָם קִדְּם שְׂאֲצִטְרֵךְ לָהֶם, אֶלְקִינוּ אָבִינוּ רוֹעֵנוּ זוֹנְנוּ, הֶזֶן וּמְפָרְנֵם וּמְכַלְכֵּל מִקְרָנֵי רֵאמִים עַד בִּיצי כְּנִים, פְּרָנֵסֵנִי וְכַלְכֵּלֵנִי בְּגִדְבַת חֶסֶד וּמִתְנַת חֶנֶם אוֹתִי וְאַתָּה כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְאַתָּה כָּל הַתְּלוּיִם בִּי וְאַתָּה כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי וְתֵן לִי כָּל צָרָכֵי בְּכָבוֹד וּבְהִתַּר וּבְהִרְחָבָה גְּדוּלָּה, בְּאַפֵּן שְׁלֵא תַבְלַבֵּל אוֹתִי הַפְרָנָסָה מִתּוֹרָתְךָ וְעַבּוֹדָתְךָ כָּלֵל וְאֵל תַּצְרִיכֵנִי לֹא לִידֵי מִתְנַת בְּשָׂר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְּוָאָתָם, כִּי אִם לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהִרְחָבָה שְׁלֵא יִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם וָעַד וְאַזְכָּה לְעַסֵּק תָּמִיד בְּתוֹרָתְךָ וּבְעַבּוֹדָתְךָ בְּאַמָּת כָּל יְמֵי חַיִּי, אֲנִי וְזֵרְעִי וְזֵרַע זֵרְעִי וְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

תַּפְּלָה פַּג תתקנ: {מיוסד ע"פ תורה ר"ו} "תַּעֲיִתִי כְּשֶׁה אוֹבֵד בִּקְשׁ עַבְדְּךָ כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי תַּעֲיִתִי כְּשֶׁה אוֹבֵד בִּקְשׁ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

בַּתְּסִיד – לְאֹמֶר מִזֶּה רִנִּיתִי זֶה יְמֵי לְעָד מִקֻּוֹה שִׁדְּךָ לְעָד מִסְפָּרֵי רַבּוֹנוֹ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל –
– חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר יָצָא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֲנִיחָה" שְׁעָרֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת –

עַבְדְּךָ, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ
שֶׁתַּעֲיִתִּי וְנִתְעִיתִי זֶה יְמֵים וְשָׁנִים רַבִּים מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת, וְלֹא תוּכַל הָאָרֶץ לְהַכִּיל אֶת כָּל דְּבָרֵי, וְלֹא
יִסְפִּיקוּ כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיוֹת וְכָל הַלְּשׁוֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְבַאֵר וּלְסַפֵּר
אֶת עֲצָם רַבּוֹי הַתְּעוֹת וְהַנְּבוּכָה שֶׁתַּעֲיִתִּי לְדַרְכֵים נְבוּכִים
וּמְקַלְקָלִים וּפְגוּמִים וּמְתוּעָבִים מְאֹד מְאֹד, לְדַרְכֵים רָעִים
וּמְבַלְבְּלִים מְאֹד כִּי הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׁי מְאֹד, חָטָאתִי עֲוִיתִי
וּפִשַׁעְתִּי, וְהִמְשַׁכְתִּי עָלַי אֶת הַיָּצָר הָרָע, עַד שֶׁבָּאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי,
וְקַלְקַלְתִּי מָה שֶׁקַּלְקַלְתִּי וּבְכָל פַּעַם וּפַעַם עַל-יְדֵי כָּל עַבְרָה וְעַבְרָה,
וְעַל-יְדֵי כָּל הִרְהוּר וְהִרְהוּר, וְעַל-יְדֵי כָּל פָּגָם וּפָגָם, תַּעֲיִתִּי וְנִתְעִיתִי
לְדַרְכֵים נְבוּכִים וּמְקַלְקָלִים הַרְבֵּה מְאֹד וּמְכָל אֱלוֹ הַדַּרְכֵים
הַנְּבוּכִים יוֹצֵאִין עוֹד דַּרְכֵים נְבוּכִים וְתוֹעִים וּמְקַלְקָלִים הַרְבֵּה,
וְהֵייתִי הוֹלֵךְ וְתוֹעָה הוֹלֵךְ וְתוֹעָה, יְמֵים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, וְלֹא הָיָה דֵי
לִי מָה שֶׁכָּבַר נִתְעִיתִי הַרְבֵּה עַל-יְדֵי הָעוֹנוֹת הָרְאוּשׁוֹנִים שֶׁעָשִׂיתִי,
כִּי אִם עוֹד הוֹסַפְתִּי עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֲדָשִׁים, עוֹנוֹת עַל
עוֹנוֹת, וּפִשָּׁעִים עַל פִּשָּׁעִים, וְחָטָאִים עַל חָטָאִים, וְהִרְהוּרִים עַל
הִרְהוּרִים, וּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת עַל מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת בְּלְבוּלִים וְרַעִיוֹנִים
רָעִים עַל בְּלְבוּלִים וְרַעִיוֹנִים רָעִים, עַד אֲשֶׁר הִשְׁתַּרְגּוּ עָלַי
צְוָאֲרֵי הַכְּשִׁילוֹ כַּחֲזִי מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, שִׁטְחַתִּי
אֶלֶיךָ כַּפִּי, עֲזַרְנִי הוֹשִׁיעֵנִי, וְכָל כֶּף תַּעֲיִתִּי זֶה יְמֵים וְשָׁנִים הַרְבֵּה
לְדַרְכֵים מְבַלְבְּלִים וְנְבוּכִים מְאֹד עַד אֲשֶׁר אָפְלוּ אִם אַתָּה מְרַחֵם
עָלַי, וְאַתָּה קוֹרֵא וּמְכַרִּיז וּמְרַמֵּז אֵלַי, אֵינִי שׁוֹמֵעַ וּמְכִיר הֵיטֵב קוֹל
קְרִיאָתְךָ, וְעַדִּין לֹא שָׁבַתִּי מִטְּעוֹתִי, אִזִּי לִי וְיִ לִי:

תִּתְקַן: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כָּל הַלְּשׁוֹנוֹת שֶׁל תְּחִנָּה
וּבִקְשָׁה וְצַעֲקָה וְחִרְטָה שֶׁבְּעוֹלָם, כָּלָם הֵייתִי צָרִיךְ לְצַעֵק כְּבָר לְפָנֶי

כִּמָּה שָׁנִים וְעַתָּה אַחַר שְׁהוֹסַפְתִּי בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שָׁעָה כִּמָּה וְכִמָּה
חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים בְּמַחֲשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, מָה אוֹסִיף לְדַבֵּר
עוֹד, וּמִי יוּכַל לְחַדֵּשׁ דְּבוּרִים יוֹתֵר, מִי יִשּׁוּם לִי פֶה לְדַבֵּר עוֹד כְּפִי
מִה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִתָּה וּבְפֶרֶט שְׁבָאֵמֶת אֵינִי זוֹכֶה לְדַבֵּר
בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת אֲפִלוּ הַדְּבוּרִים שֶׁהֵייתִי צָרִיךְ לְדַבֵּר, אִם לֹא
הֵייתִי עוֹשֶׂה כִּי־אִם חֵלֶק מֵאֶלֶף וּרְבָבָה מִמָּה שֶׁעָשִׂיתִי, אֹי אֹי אֹי,
מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר וּמָה חִילִים אֲגַבֵּר כְּכֹלֵב מִתְּ אֲנִי מִנְּחָ לְפָנֶיךָ,
כְּטִיט הַנִּרוֹק אֲנִי נִשְׁפָּךְ לְפָנֶיךָ, הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלֻמָּה,
מְלֵא חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ, מִיּוֹם עָמַדִי עַל
דַּעֲתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה עֶזֶר לְתוֹעָה וְנִתְעָה בְּדַרְכֵים נְבוֹכִים וּמְקַלְקָלִים
וּמַחֲשָׁבוֹת מְבֻלְבָלוֹת כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, הוֹרְנִי הַדֶּרֶךְ הָאֵמֶת וְהַעֲצָה
הַנְּכוֹנָה, בְּאֶפֶן שֶׁאֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ מְהֵרָה לְהַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב
בְּאֵמֶת, וְאֲזַכֶּה מֵעַתָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וּלְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת בִּירְאָה
וְאַהֲבָה חֲנּוּנִי וּפְדוּנִי, "כְּחֶסֶדְךָ חֲנּוּנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ, הַדְּרִיכֵנִי
בְּאֵמֶתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם הוֹרְנִי
ה' דֶּרֶךְ חֻקֶיךָ וְאַצְרְנָה עֵקֶב חֶסֶדְךָ ה' מְלֵאָה הָאָרֶץ חֻקֶיךָ לְמַדְנִי":